

**הם עזבו את הארץ לפני
עשר שנים ויותר, כדי
לכבוש את אמריקה
הגדולה. במשך שנים
התביישו לחזור, עד
שתפסו אומץ,
פידקו מישפחות
ושבו לשורשים**

נושם את ישראל. חלקם היו רוצים לחזור, אך אינם מעזים. הם מעדיפים את ניו יורק, שמוגה אוויר שלה הוא בלתינסבל, את רחובות ברוקלין וקווינס. מאשר לחזור הביתה ולהגיד: נמאס לי מאמריקה.

יש כאלה שתפסו את עצמם בדיים — חלקם רק אחת לפני שהחמיצו את הרכבת, לפני שנחסמה דרכם חזרה. חלקם ארזו את המיוזרות ושבו הביתה. כאן הם מתחילים מהתחלה, יוצרים

נושם את ישראל. חלקם היו רוצים לחזור, אך אינם מעזים. הם מעדיפים את ניו יורק, שמוגה אוויר שלה הוא בלתינסבל, את רחובות ברוקלין וקווינס. מאשר לחזור הביתה ולהגיד: נמאס לי מאמריקה.

יש כאלה שתפסו את עצמם בדיים — חלקם רק אחת לפני שהחמיצו את הרכבת, לפני שנחסמה דרכם חזרה. חלקם ארזו את המיוזרות ושבו הביתה. כאן הם מתחילים מהתחלה, יוצרים

נושם את ישראל. חלקם היו רוצים לחזור, אך אינם מעזים. הם מעדיפים את ניו יורק, שמוגה אוויר שלה הוא בלתינסבל, את רחובות ברוקלין וקווינס. מאשר לחזור הביתה ולהגיד: נמאס לי מאמריקה.

יש כאלה שתפסו את עצמם בדיים — חלקם רק אחת לפני שהחמיצו את הרכבת, לפני שנחסמה דרכם חזרה. חלקם ארזו את המיוזרות ושבו הביתה. כאן הם מתחילים מהתחלה, יוצרים

מרים לוגאשי עובדת כמניר טוריו לתיסרוקות של סמי זלצר. היא חוזרת ואומרת לכולם, כי היא עובדת כעת את התקופה המאושרת בחייה. מרים לוגאשי חזרה לפני ארבעה חודשים מארצות-הברית, אחרי שהות בת עשר שנים — עשר שנים שבהן ניסתה להגשים, ביחד עם בעלה וילדיה, את החלום האמריקאי.

במידה מסוימת הצליחה לוגאשי להגשים חלק מהחלום. בניו יורק, בלב מנהטן היה לה מכוון למניקיוור ופריקויר טיפול בצפורני ידיים והרגליים עלה שם 50 דולר. כל נשות-החברה של פארקאבניו היו פוקרות את המכון הזה פעם אחת

שיינה חוזרת הביתה

מרוויחים בדיוק כמוהו. אבל עד היום הוא מתבייש לחזור. זה לא יאמן איך אבא לשני ילדים איבד את המישפחה שלו רק מפני שהוא מתבייש לחזור. הוא כבר לא יחזור, הוא נשא לאשה צעירה פיליפינית.

האיש הזה, שהטיף כל הזמן לבת שלו לא לצאת עם גויים ולא להביא גויים הביתה, התחתן עם גויה. נכון שהוא נשאר לבד, בלי המישפחה שלו, ושהיא היתה גלגל-ההצלה שלו, אבל הילדים שלהם כבר לא יהיו יהודים, לנכד שלי תהיה סבתא חורגת גויה.

ככה זה באמריקה. את לא יכולה לגלגל את החיים שלך כמו שאת רוצה. החיים מגלגלים אותך.

אבל למה להקדים את המוקדם למאוחר? נחזור לשנותינו הראשונות באמריקה. לאטילאט התחלנו להת-ארגן. בעלי עבד בחדרה-הודים של כנסיה, עבודה שבררר כלל עושה אותה כושי — עבודה שחורה, שבארץ הוא לא היה עושה כמוה בחיים.

אחריכך הוא עבר לעבוד בבית החולים. עוד לא היה לנו גרין-קארד. לאטילאט אירגנו גרין קארד. זה עלה אלפיים דולר. אם תסתכלי בתמונה שעל הגרין קארד שלי, תראי כמה מרים לוגאשי מאושרת שקיבלה גרין קארד. ביום ההוא בכיתי שעות. ידעתי שזה עוד ניתוק מהארץ.

קשרים. אפילו אותם שהיתה להם קאריירה מצליחה לפני שעזבו, נאלצים להוכיח עצמם מחדש. לרובם יש פה מישפחה אהבת וחמה, לרובם יש חברים ותיקים, השתמים לחדש קשרים. הם גם יוצרים קשרים חדשים. חלקם מתקשה להתאקלם מחדש בגלל הילדים האמריקאיים, שהתגלו לנוחיות מסוג אחר. לילדים אחרים עושה ישראל נפלאות.

אין זה קל לחזור ארצה אחרי עשר שנים ויותר. על נסיונותיהם של אותם שהחליטו לחזור ולהחיל מהתחלה נספר בסידרת כתבות זו, "העולים בתשובה".

סבתא חורגת גויה!

יבורת הסידרה הפעם היא מרים לוגאשי. היא גרושה בת 39, אם לשני ילדים: גלית ושי. גלית, נשואה ואם לילד, הגיעה ארצה לפני חמש שנים. היא באה לביקור ונשארה. מרים, שי והכלבה שיינה הגיעו מניו יורק לפני המישה חודשים. מתחילים הכל מהתחלה. הבעל, שלום, נשאר בניו יורק ונשא לאשה צעירה פיליפינית. הוא לא יחזור.

סיפור של מרים: התקופה היתה אחרי מילחמת יום-הכיפורים. גרנו בקריית-שמונה. בעלי, שלום, היה מנהל תחנת-הכוח של בית-החרושת גיבור, ואני הייתי

כמו לוגאשי נמצאים כיום בניור יורק כמה עשרות אלפי ישראלים. הם חיים בדרך-כלל ברובעיה של ניו יורק, במעין גטו ישראלי. הם מתגוררים בחבורות ישראליות, יש להם רואה חשבון ישראלי, סוכן-ביטוח ישראלי, רופא ישראלי, עורך-דין ישראלי וגם פסיכיאטר ישראלי. הם דוברים עברית בינם לבין עצמם ואנגלית יעילת בינם לבין אחרים.

בקלות הוא הולך בקלות — בתוך חודשים ספורים הפסידה לוגאשי 25,000 נכון, היה לה מייבש כביסה ושואב אבק, מריח כלים ומכשירי-דיאגו וגם כסף בבנק. אך זה, מסתבר, לא הספיק למרים לוגאשי. היא התגרשה מבעלה וחזרה ארצה. לדבריה, גילתה מחדש את שורשיה. לדבריה, היא כעת המאושר באדם.

לשבו. מרים לוגאשי הרוויחה, כך היא אומרת, 8,000 דולר בחודש. בעלה, שלום, לא הצליח כמוהו. הוא נשאר פועל בבית-חולים ניו יורקי. משכורתו היתה 1,200 דולר. עכשיו היא חזרה והוא נשאר שם. היא התגברה על הבושה, הוא עדיין מתבייש, מתבייש לחזור. הכסף שלה הושקע בעסק אחר. ובארצות-הברית, כשם שכסף כא

בנר ובארץ מימין: מרים לוגאשי, בנה שי, בתה גלית ומיקי בדיס-נילנד. משמאל: מרים, בנה שי והכלבה שיינה בתל-אביב. מאז חזרה ארצה הצליחה מרים להוריד עשרים קילו ממישקלה, והיא נראית צעירה בעשר שנים פחות משנראתה כשהיתה בגלות בארצות-הברית.